

maalet om at udmelde sig af Folkekirken aktuelt af økonomiske Grunde for ikke saa faa Mennesker. Kirkeskatten er efterhaanden en ikke helt ringe Skat, og den har vist en vedholdende Tilbøjelighed til at stige, en Tilbøjelighed, som jeg synes, man burde modarbejde saa meget som muligt.

Marie Hjelmer: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds bebrejdede mig, at jeg vilde optræde for Venstres Kvinder. Der har det ærede Medlem fuldstændig misforstaaet mig; jeg sagde tværtimod det modsatte, at jeg ikke kunde tale paa Venstres Kvinders Vegne, men kun paa de øvrige kvindelige Landstingsmedlemmers.

Det gør mig ondt, at den højtærede Kirkeminister i Dag saa bestemt tog Afstand fra Muligheden af at indrømme Kvinder Adgang til Præsteembeder. Ministeren bemærkede, at det vilde være en Nyordning indenfor Kirken, om Kvinder fik Lov til at blive Præster. Ja, det var da ogsaa en Nyordning, da man gav Lægmand Adgang dertil, og jeg kan i øvrigt ikke se, at det vilde være til nogen Skade at forsøge en Nyordning indenfor Kirken. Men det er maaske ikke saa underligt, at jeg ser anderledes paa dette Spørgsmaal, da jeg er af en mindre konservativ Støbning end den højtærede Minister. Jeg finder tværtimod, at man i høj Grad trænger til en Nyordning indenfor Kirkens Omraade. Det forekommer mig, at der godt kunde tiltrænges et langt større kristeligt og socialt Arbejde end det, der gøres fra Præsternes Side. Jeg ved meget vel, at Hovedstadspræsterne gør et mægtigt Arbejde, ja, ofte et Arbejde, der langt overstiger deres Kræfter, men netop fordi det er et saa overvældende Arbejde, der tiltrænges i en By som f. Eks. København, kunde jeg tænke mig, at kvindelige Præster vilde være paa deres Plads her som Hjælpepræster, og der er efter min Mening en Kategori af Samfundsborgere, der haardt kunde trænge til disse kvindelige Præsters Hjælp og Raad og Støtte — det er den kvindelige Ungdom, som ofte, alt for ofte, kommer paa gale Veje.

Det forekommer mig, at den højtærede Kirkeminister gør sig skyldig i den ikke ualmindelige Fejltagelse at blande de to

Spørgsmaal sammen: hvorvidt Kvinder skal have Adgang til at blive Præster, og hvorvidt Mænd og Kvinder indenfor Folkekirken ønsker at lade sig betjene af kvindelige Præster eller ikke. Den Lovændring, som vi ønsker gennemført, har en helt borgerlig Karakter, den har Kirken intet med at gøre; først naar den er vedtaget, kan Kirken eller Menigheden i hvert enkelt Tilfælde tage Stilling og har da Afgørelsen i sin Haand af, om den ønsker en kvindelig Præst antaget eller ikke; der skal ikke kunne blive Tale om at tvinge en Menighed til at antage en kvindelig Præst. Det Synspunkt, at Rigsdagens Opgave med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Præster kun er den at ophæve det Forbud, der faktisk eksisterer for Kvinder, er i sin Tid blevet gjort stærkt gældende af forhenværende Folketingsmand Jensen-Sønderup, Partiet Venstres Ordfører ved Behandlingen i 1919 af Lovforslaget om Kvinders Adgang til Statsembeder. Hr. Jensen-Sønderup var saa sikker paa, at alle maatte være enige om, at naar Mænd og Kvinder havde faaet samme politiske Rettigheder, maatte de ogsaa have samme borgerlige Rettigheder, at han udtalte, at det paagældende Lovforslag maatte kunne vedtages uden Udvalgsbehandling. Han udtalte: „Det er mig en Tilfredsstillelse og Glæde paa baade mit Partis og egne Vegne at kunne give Lovforslaget Anbefaling og fuld Tilslutning.“ Det var meget uforsigtigt og meget naivt af Hr. Jensen-Sønderup, og han blev bagefter højst ubehageligt berørt af den Stilling, som hans Parti tog i denne Sag. Det var maaske første Gang, det gik op for Hr. Jensen-Sønderup, at hans Parti gik Kriebsegang, men, en Gang begyndt i den Gangart, har jo Partiet Venstre stadig fortsat, og vi har alle — ikke mindst i de sidste Maaneder — set Partiet Venstres baglæns Tilbøjeligheder i rivende Udvikling.

Inger Gautier Schmit: Naar den ærede sidste Taler ytrede, at hun ikke havde udtalt sig paa Venstres Kvinders Vegne, maa jeg bede det ærede Medlem gennemlæse, hvad hun sagde, idet hun nemlig udtaler: „Desværre kan jeg ikke tale paa alle de kvindelige Landstingsmedlemmers Vegne, thi de tre kvindelige Medlemmer af Partiet